Sen o monoklu - Kid, Kapitán

Jak mraky jdou, stříbrný svit
mou roletou linkuje byt.
Mám plný dřez bláhových slz,
káva je bez, rum v láhvi zmrz.

Večerní dumání to je nedůstojný hrob pro džentlmena.
Velice ulice láká mě zasněžená.
Vstát, někam jít zbavit se muk,
klíč zahodit. Kam? To je fuk.

Navlíknu svůj elegantní smoking,
do voka si vsunu monokl.
Šlupnu špetku koksu jako doping,
když už jsem si šňapsu nelokl.
Havana si mezi zuby vrazim,
do kaslíku sirku zahodim.
Sousedovi, co mu dceru kazim,
když má šichtu a já marodim.

Je karneval pít nutno ex,
a potom ruleta i sex.
Champ de lise brázdit jak lord
k podpaží hůl a v holi kord.

Nevidí na lidi moje oko zasklené, nu co je na tom?
Ve voku monokl děvče mé jsi pro mě atom.
Nejdražší vůz, polibky múz,
a pak zas první autobus.

Navlíknu svůj vytahanej svetr
do aktovky vrazim svačinu.
Mrknu se, jak klesá barometr
přelouskám pár čerstvejch zločinů.
Pak už jenom píchačky a makat!
Kde je Paříž? Kde úsměvy žen?
Přesto v noci nebude proč plakat.
Ve snu budu zase džentlmen.